

således i Folketingstidende 1978-79: Spalte 10847, 11049, 11374, 11946; tillæg A, spalte 3933; tillæg B, spalte 1495 og tillæg C, spalte 675.

Til § 1, nr. 1

Efter de gældende regler kan renteudgifter fratrækkes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Fra denne hovedregel er der kun gjort nogle meget begrænsede undtagelser. Der er således ingen fradragsret for renter af gavegæld til børn m. v., morarenter af skatter og afgifter og renter i visse tilfælde af lån mod sikkerhed i livsforsikringspolicer. (Ligningslovens §§ 17, 17 A og 18).

Efter forslaget skal som nævnt fradraget for private nettorenteudgifter omlægges til et fradrag i skatten. De nærmere regler om, hvorledes man opgør de private nettorenteudgifter fremgår af de foreslåede §§ 8 F og 8 G i ligningsloven.

Reglen om omlægning af fradraget for private nettorenteudgifter til et fradrag i de beregnede skatter skal også gælde for personer, der er skattepligtige efter kildeskattelovens § 2 (begrænset skattepligtig).

I § 8 F, stk. 1, fastslås det, at renteudgifter som udgangspunkt giver ret til fradrag i de beregnede skatter og dermed ikke giver ret til fradrag i indkomsten. Dette gælder dog ikke, hvis den *skattepligtige godtgør*, at renteudgifterne er afholdt som driftsudgift i forbindelse med erhvervmæssig virksomhed. I disse tilfælde gælder fortsat reglen i statsskattelovens § 6, stk. 1, litra e, hvorefter renteudgifter kan fratrækkes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Renteudgifter, der godtgøres at være afholdt for at erhverve, sikre eller vedligeholde indtægt ved erhvervmæssig virksomhed i det pågældende indkomstår, kan således fradrages ved indkomstopgørelsen.

Endvidere har man fundet det rimeligt, at der også kan gives fradrag i indkomsten for renteudgifter, der påhviler den skattepligtige som følge af erhvervmæssig virksomhed, der er ophørt inden for de tre foregående indkomstår. Der sikres her ved personer, der er ophørt med deres erhvervsvirksomhed, en rimelig frist til at afvikle den erhvervmæssige gæld, uden at fradraget for renterne af denne gæld omlægges til et fradrag i de beregnede skatter. Ophør af erhvervmæssig virksomhed må i denne forbindelse antages at foreligge ikke blot, hvor den skattepligtiges virksomhed formelt er ophørt, men også i tilfælde, hvor virksomheden formelt består, men hvor der ikke længere reelt er tale om indtægtsgivende aktiviteter.

Endelig er det fundet rimeligt at opretholde de gældende regler om fradrag i indkomsten for statsgaranterede studielån og de studielån, der er ydet direkte af staten.

Efter *stk. 2* i den foreslåede § 8 F skal omlægningen af fradraget for private renteudgifter ske efter et *nettoprincip*. Dette betyder, at den del af de private renteudgifter, der modsvares af private renteindtægter, ikke berøres af omlægningen. Renteindtægterne skal som hidtil medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, og i det omfang de private renteudgifter ikke overstiger renteindtægterne, kan renteudgifterne således fortsat fradrages ved indkomstopgørelsen.

Ved erhvervmæssig virksomhed skal efter *stk. 3* i den foreslåede § 8 F forstås næringsvirksomhed og anden forretningsmæssig virksomhed, herunder drift, udlejning og bortforpagtning af fast ejendom. Ejerboliger med procentvis lejeværdiberegning holdes dog udenfor begrebet erhvervmæssig virksomhed, jfr. den foreslåede § 8 G.

Efter forslaget til § 8 F, *stk. 1*, begrænses som nævnt retten til at fratække renter ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst til at omfatte *renteudgifter, som den skattepligtige godtgør er afholdt som driftsudgift i forbindelse med erhvervmæssig virksomhed*. Ved erhvervmæssig virksomhed skal i denne forbindelse forstås næringsvirksomhed eller anden forretningsmæssig virksomhed, herunder drift, udlejning eller bortforpagtning af fast ejendom. Dette virksomhedsbegreb svarer til det virksomhedsbegreb, der er afgørende for, om der for foreninger, stiftelser, legater og selvejende institutioner foreligger skattepligt ved erhvervmæssig virksomhed.

Indskud i pengeinstitutter eller anbringelse af formuemidler i indkomstgivne værdipapirer såsom aktier, obligationer og pantebreve m. v. skal således ikke i sig selv anses for erhvervmæssig virksomhed. Kun når de pågældende aktiver er drifts- eller anlægskapital i forbindelse med en egentlig næringsvirksomhed, eller når det må anses som et nødvendigt led i den pågældende næringsvirksomhed, at der anbringes midler i sådanne aktiver, vil renterne af et lån, som er optaget til at anskaffe disse aktiver, kunne begrunde fradragsret ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Der vil således efter forslaget kunne blive tale om fradragsret for renterne af en gæld, der er optaget til anskaffelse af aktier og anparter i tilfælde, hvor anskaffelsen er nødvendig for at erhverve eller sikre låntagers indtægt fra hans selvstændige erhvervsvirksomhed.